

Abstrakt

Bělokarpatké louky patří mezi druhově nejbohatší rostlinná společenstva světa, přesto byla jejich značná rozloha v minulosti rozorána. I přes upuštění od intenzivního způsobu zemědělství a snahu o následnou obnovu původní druhové bohatosti na bývalých orných půdách, trvající přes 20 let, jsou stále patrné rozdíly mezi loukami obnovenými na orné půdě a loukami původními, s dlouhodobě nenarušenou půdou. K porozumění, proč tomu tak je, může pomoci změření dynamiky produkce rostlinné biomasy v průběhu roku a zda se liší mezi oběma typy luk.

Výzkum probíhal na třech dvojicích bělokarpatských luk, které jsem sledovala ve dvou termínech – na začátku vegetační sezóny v květnu a před sečí v červnu v roce 2023. Ve všech dvojicích luk, vyskytujících se ve vzájemné blízkosti, byla jedna z luk obnovená po předchozí orbě a druhá původní, orbou nezasazená. Na každé lokalitě jsem odebrala nadzemní biomasu v pěti plochách o rozměru 40 × 40 cm. Biomasa byla posléze roztříděna na funkční skupiny (graminoidy, bobovité, ostatní dvouděložné) a na mrtvou biomasu, usušena a zvážena.

Ukázalo se, že více biomasy se vyskytuje spíše na obnovených loukách. Tento rozdíl však tvořila mrtvá biomasa, které bylo na obnovených loukách více. Z hlediska celkové živé biomasy vykazovaly oba dva typy luk stejnou produktivitu. Louky se lišily také v relativním zastoupení funkčních skupin v živé biomase. Na původních loukách byl pozorovaný větší podíl dvouděložných rostlin, na obnovených naopak více dominovaly graminoidy a bobovité rostliny.

Srovnatelná celková biomasa obou typů luk v obou termínech ukazuje, že celková produktivita obnovených luk není hlavní příčinou jejich nižší biodiverzity. Tu lze hledat spíše ve vyšší dominanci graminoidů a větším množství mrtvé biomasy, což zřejmě vede k potlačení konkurenčně méně zdatných dvouděložných rostlin.